

הנאות יחואי

לדושה ימים פירפ בדריק מאוטנר (38) בין החיים והמתח. גופו היה ספוג רעלים. מאז בלע כמות גדולה של כדורי שינה, לא חזרה אליו הכרתו. העתונים כתבו כי בדריק נקט בצעד הגורלי שעה שחזר לביתו במפתיע, מצא שם את אשתו סטפה במיטה עם גבר זר. חמתו בערה בו, הוא נעץ סכין בגופה של אשתו ומייד אחר כך בלע את כדורי השינה.

"זה שקר! אני אתבע את כולם למשפט!" רתחה סטפה מאוטנר (45) השבוע, שעה ששכבה בחבושה במיטתה, מאופרת למשעתי, ושמשכיבה נשות ימים שבאו לנחמה, ושני ילדיה, בן בן 20 ובת בת 18. "הוא לא מצא אותי עם אף אחד במיטה! זה שקר גמור!"

היה לה, לסטפה, סיפור אחר בקשר לניסיון הרצח של בעלה. "ימים מספר לפני שזו קרה", סיפרה, "טען בדריק שהוא חולה, וכי אין לו עוד כוח לחיות. הוא אמר שאין לו סיבה להמשיך בחיים."

אפילו הטיפה המרה, לא התמכר הימאי מאוטנר, לא יכלה עוד להמתיק את חירו, הוא היה יוקר ומקיא דם והרופאים אסרו עליו ללגום ולוא גם שתייה אחת של אלכוהול. מלבד זאת חשד מאוטנר כי אשתו מתכוונת לעזבו עם מאהבה.

מתאבד מאוטנר (עם אשתו השלישית)
חיה די בלינדט

כל הכשחותיה שאין לה כל יחסים רומנטיים עם אותו מאהב בן ה-34, וכי הוא יודעה בלבד, לא שיכנעו את בעלה. יום אחד בשבוע החולף ירד מאוטנר מדירתו למרתף בלפור, שם היה נוהג לשחות לשרקה, בשעה ששע בערב הגיעה גם אשתו והתיישרה לידו. בדריק, שהיה כבר שתוי, הציע לה לשחות. היא סירבה. "ואם שמוליק יבוא, תסרבי גם לשחות איתו?" הטיח בפניה.

כעבור חצי שעה הגיע למקום אותו שמוליק, שמוטנר חשד בו כי הוא מאהב אשתו. הוא התיישר ליד שני בני הנוג, הזמין שתי כוסיות קוניאק עבורם ובקבוק בירה בשביל עצמו. הפעם לגמה סטפה מתוך הכוס. הבעל התפרץ בחמת זעם: "נמאס! הכל די!" סטפה גררה אותו הביתה. בדריק נטל מיד מזוודה שהיתה מונחת על הארון, זרק אותה אליה וצרח: "קחי את המזוודה והסתלקי מהבית!" סטפה ניגשה לארון והחלה לארוז את חפציה.

תוך כדי כך ניגש אליה הבעל, שאל לאן היא מתכוונת ללכת. "אינני יודעת עדיין", השיבה האשה.

הוא הציע לה להישאר בבית, עד שתמצא מקום אחר. "אני בין כה וכה מתכוונן להסתלק אחת ולתמיד", אמר. לא היתה זו הפעם הראשונה בה ניסה הימאי בדריק מאוטנר להתאבד. סטפה היתה אשתו הרביעית במניין. שתי נשותיו הקודמות נטשו אותו בחברת מאהביו. ככל פעם היה מנסה להתאבד. גילוי נוסף שאשתו בוגדת בו היה יותר מכפי שהיה יכול לשאת.

בדריק הגיע לארץ בין העולים הראשונים שעלו למדינה עם הקמתה. קודם לכן עבר בדריק, יליד פראג, את מחנות בוכנוואלה, אושטיץ (שם קפאו רגליו) ואת גטו ורשה. הוא הגיע לארץ אחרי שהתייתם מהוריו והתגרש מאשתו הראשונה, נה, לה היה נשוי שנתיים, ושילדה לו בת. תוך זמן קצר הצטרף לצי הסוחר כמכונאי אוניות.

את הימים בהם בילה על החוף, עשה מאוטנר באחד מן בתי-המלון החיפאיים שהיה ידוע בגישתו הליברלית למה שמתרחש בחדריו, בעיקר בין ימאים ונשים. שם הכיר מאוטנר את אשתו השנייה, שעבדה במלון.

הנשואין המאושרים ארכו חודשיים בדיוק. מאוטנר חלה בדלקת ריאות, אחריה נתקף בשחפת ואושפז בבית-חולים. אשתו החדשה נשארה בחוסר-יכל, ומכרים סידרו לה עבודה כחודרנית באונייה ירושלים. אחרי שנה יצא בדריק מבית-החולים, לאחר שריאה אחת הוצאה מגופו. הוא עלה על אותה האונייה בה עבדה אשתו. הם החליטו לעבוד יחד קשה, כדי לחסוך כסף עלימנת שיוכלו לבנות לעצמם עתיד משותף, ורוד יותר.

אלא שהעבודה המשותפת לא נמשכה זמן רב. באחת ה-הפלגות, שעה שהשניים הצליחו כבר לחסוך כשלושת אלפי פים דולר, חשקה נפשה של האשה ברוחץ-הכלים של מטבח האונייה. כשהגיעה האונייה לניו-יורק — ברחת עמו מבלי ששכחה את שלושת אלפי הדולארים.

מאוטנר היה כהלום רעם. הוא הסתגר בתאו שבאוניה, שפך על גופו בקבוק ספירט והצית את עצמו. חבר שעבר במיקרה במקום והרגיש בריח חריכה, נכנס לתא ומצא את מאוטנר אוחז להבות. הוא הטיל עליו שמיכות, הצילו ממחת. מאוטנר החליט לנקום באשתו שזנחה אותו. כשחזר ל-חיפה, התקשר עם אמה, שהתגוררה בצ'כיה, השיג ממנה את כתובתה של אשתו בארצות-הברית. אז הלשין בפני שלטונות ההגירה האמריקאיים על אשתו ומאהבה רוחץ הכלים, והשניים גורשו מארצות-הברית.

בדריק המשיך להפליג על פני הימים, יחד עם אחיו, ה-קרוב היחיד שהיה לו עליו אדמות, כשהוא מחפש אחרי נפש שיוכל להתקשר אליה.

★ ★ ★ ידיה בבית-השימוש

באחת ההפלגות, כשאונייתם עגנה במרסיי, הלכו שני האחים לשחק ברולטה. המזל האיר פניו לאחיו של בדריק, והוא זכה בסכום של כ-5000 ל"י. בכסף זה קנו השניים חדר כרמה ארלודורוב בחיפה. מהסכום שנותר בי-ידם חיו במשך כחודש חודשיים חיי רוחה. בדריק הסתובב בי-חיפה בבתי-קפה ובבארים, פיזר כספים ברוחב-לב.

אותה תקופה הכיר בקפה ניצה את מי שהיתה ונקראה להיות אשתו השלישית. היא היתה רוה ובלונדית ונקראה בפי הימאים "חיה די-בלינדט", בשל עין-הזכוכית שהיתה קבועה באחת מארובות עיניה. זמן מה נראו השניים חברי-קים ברחובות, וכעבור תקופה בה חיו יחדיו — גישאו.

בין האחים מאוטנר היה הסכם, לפיו יזכה בדירה מי מביניהם, שיתחתן ראשון. השני יזכה ברהיטים. בדריק זכה בדירה והאח לקח את הרהיטים. משפחת אשתו החדשה ריחטה את דירתם.

לכבוד חנוכת הבית ערך מאוטנר נשף בדירתו, בליל ה-סילבסטר של שנת 1959. היין נשפך כמים, והאחירה בי-מקום היתה עליונה. האורחים לא שמו לב שבדריק עצמו נעלב. לפתע נשמעה יריח אקדה מכיון בית-השימוש. חיה רצה לשם לברר מה העניינים. היא מצאה את בעלה מת-בוסט בדמו, כשראשו מונח בתוך אסלת בית-השימוש.

הוא נלקח לבית-החולים, שם התברר כי ניקר ביריה את עינו הימנית. בין הימאים הילכה אז בדיחה, כי בדריק עשה זאת מטעמי טולידריות עם אשתו. מאז לא פסקו הבדיחות האכזריות על חשבונם. הימאים התלוצצו כי בדריק ניקר את עינו, כדי שיוכל ללכת לקולנוע עם אשתו בכרטיס אחר.

★ ★ ★ שלושה על האוניה

זכרם של נשואיו השלישים של בדריק היה כסוף נשואיו הקודמים. אשתו השלישית עלתה לעבוד כחדרנית על אוניה כדי לפרנסו, שעה שהוא נשאר מרותק ל-מיטתו. רק כשעלה בדריק שוב על האוניה בה עבדה אשתו, נודע לו כי היא התאהבה במלצר האוניה. הוא רץ מיד לעבר המחסנים, כשהוא משתולל ומאיים להתאבד. חברים הביארוהו במצב של עילפון לתאו.

הגט לא איחר לבוא ובדריק חזר לחוף ולדירתו לבד. באחד הלילות, כשחזר שתיים מסיוור לילי בבארים, פגש ברחוב אשה בלונדית. היא נראתה לו מבוהלת, והוא נכנס עמה בשחתי. היא סיפרה לו שרבה עם בעלה והתעניינה אם תוכל להישאר אצלו, היות ואינה רוצה לחזור לצריף בקריית-נשר, בו התגוררה עם בעלה ושני ילדיה.

בדריק טוב-הלב לקח אותה איתו. למחרת ביקשה ממנו סטפה, הבלונדית המחומצנת, שנקראה בפי הימאים "מרילין מונרו של הפולנים", רשות להישאר אצלו עוד יום. בדריק הציע לה, לעומת זאת, לנסוע ולשוחח עם בעלה ולנסות להתפייס עימו. הוא עצמו ליתיה אותה. הבעל הדוני לו כי הוא מחתר על סטפה אחת ולתמיד. בלית ברירה נשארה סטפה לגור בדירתו של בדריק. כעבור שלושה חודשים גישאו. בדריק המשיך להפליג.

יום אחד, כשחזר מאחת מהפלגותיו, גילו לו חבריו כי בעת הערוי מתגורר בביתו אדם זר. בדריק שאל מיד את סטפה במי המדובר. היא לא הייתה ממנו דבר. היא הסי-בירה כי האיש הוא ימאי, המכונה בפי הימאים "שמוליק קרבן" וכי הוא רק ידיד טוב. בדריק נוכח בכך בעצמו. לא עברו ימים רבים ושמוליק-קרבן הפך גם לידידו, והמשולש

קורבן-קונאה סטפה מאוטנר
מאריטין של הפולנים

המאושר היה נוצא לבלויים ביחד. אולם כאשר עמד בדריק להפליג שוב, גילה חוש זהירות מפתיע. הוא דרש מאשתו שתפליג יחד עימו. היא היתה מוכנה להסכים לכך, רק בתנאי שגם הידיד המשפחתי יעבור על אותה אוניה בה יפליגו. העניין סודר, והשלישיה הפליגה יחד על סיפון האוניה ציון. הכל התנהל כשורה, עד שציון עגנה בנמל ניו-יורק. לבדריק נודע שאחיו, שעבד על סיפון ירושלים, שוהה בעיר והוא הלך לבקרו.

בשמחת הפגישה הירק בדריק אל קירבו כמות הגונה של משקאות חריפים והשתכר. כאשר חזר לנמל, הסתבר לו כי איחר להפליג ואינניו. ציון הפליגה, כשעל סיפונה אשתו וידיד המשפחה. בדריק חזר מיד בטיסה לארץ.

★ ★ ★ עז זרוע הידיד

פני כחודשיים, כשחזר מהפלגה, נודע לו כי מכרים ראו את אשתו מבלה בחברת ידיד המשפחה בטבריה. בדריק איים עליה, אך נראה שהשניים התפייסו. הוא אפילו דרש את הדירה על שמה. אך בחינתו בין חבריו הימאים, התלונן בדריק כי היא יורדת לחייו. בין הימאים פשטה השמועה, כי יום אחד ירצה בדריק את אשתו ואת מאהבה. אלא שבדריק לא עשה זאת. חסת זאת החליט ליטול את חיי אשתו ואת חייו שלו. שעה שסטפה ארוה את חפציה השבוע, כדי לעזוב את בדריק, ראתה אותו כשהוא נועץ בה לפתע מבט של טירוף. היא הסתובבה לסגור את דלת הארון ואז זינק אליה בעלה, כשבידו פגיון יסן וחלוד. הוא נעץ את הפגיון בכתפה. סטפה מיהרה ללבוש חלוק, ירדה ל-מרתף בלפור. שם לקחה את שמוליק ידידה ויחד עימו נסעה לבית-החולים, שם נחבשה. כאשר חזר השניים בלחיית שוטרים הביתה, היתה הדלת פתוחה לרווחה ואילו הבעל לא היה בדירה.

המשטרה יצאה לחפש אותו ברחובות חיפה. סטפה נשארה לבדה בדירה. לפתע שמעה גניחות מכיון המרפסת. היא מצאה שם את בדריק שוכב, כשכולו כחול ונשמתו כבדה. כעבור שלושה ימים מת בדריק. להלחייתו הגיעה סטפה כשהיא לבושה שחורים ומאוטרת. היא היתה שעונה על זרועו של שמוליק — ידיד-המשפחה.